

Velik napredek pevskih zborov

POJOČA GRILA ŠIŠKE

15. maja t. l. se je v avli Osnovne šole »Valentina Vodnika« v proslavo 100-letnice rojstva Ivana Cankarja in 35-letnice vstaje slovenskega naroda vršila revija pevskih zborov iz občine Šiška. Pred srečanjem zborov se je pred šolo vršil koncert godbe iz Litostroja, ki je ustvaril slavnostno razpoloženje in vabil ljudi. In res! V polno zasedeni šolski avli se je po pozdravih in govoru o Cankarju izvrstilo rekordno število 12 zborov, ki jih občina Šiška od sedaj še ni imela, in sicer: 6 moških, 3 ženski, 2 mešana in en mladinski. Zato zaslužijo vsi: pevci, dirigenti, odbori, ZKPO in obč. kulturna skupnost, ki je bila pokrovitelj prireditve, iskrene in zaslužene čestitke.

Točno 200 odraslih pevcev je lahko Šiški v ponos, ostalim ljubljanskim občinam pa vzgled načrtnega in vztrajnega dela z zbori, negovanja, podpiranja in pravičnega vrednotenja ljubiteljske glasbene dejavnosti. Med občinstvom je bilo namreč opaziti tudi vse najodgovornejše upravne, politične, sindikalne in kulturne občinske predstavnike, kar verjetno ni golo naključje ali suha dolžnost. Pevci vidijo v svojih voljenih predstavnikih zastopnike skupnosti in so srečni, če jim lahko pokažejo sadove svojega dela, zato jim ne kaže odrekati te njihove upravičene želje.

Počaščeni z njihovim obiskom so zapeli navdušeno in so se vrnili na svoje domove z novim poletom in sklepom po nadaljnji gojitvi pevske kulture. Mislim, da je taka pot edino pravilna in morda edina rešilna bilka za ozdravitev pevskega ljubiteljstva. Podoben uspeh so z istimi sredstvi dosegli tudi v občini Vič-Rudnik in podobnim prijemom lahko pripišemo tudi velikanske uspehe Pevskega tabora v Sentvidu pri Stični.

Slišali smo torej 12 zborov, od katerih jih poznamo nekaj že vrsto let: vse tri zasedbe KUD »Oton Zupančič« iz Sore (zborovodja Miha Gaber), Sindikalni moški zbor »Viator« (Gorenšek Mirko) in Moški zbor ZB NOV »Karol Pahor« (Gornik Franc). Svojo vztrajnost je potrdil in obeta postati reden in resen zbor Moški zbor iz Avtomontaže (Bogolin Franc), najbolj pa smo se razveselili popolnoma novih ali delno novih zborov: Mešanega zbora KUD Tacen (Cedilnik Gabrijela), Dekliškega zbora »Rozka Usenik« iz Stanežič (Premože Peter), Moškega zbora iz Litostroja (Rupnik Andrej) Moškega zbora upokojenecv iz Sentvida (Cedilnik Primož) ter Ženskega zbora »Tkanina« iz Vižmarij (Dimkaroski Ljuben).

Niti pri enem zboru ne bi mogel ugotoviti kakih grobih pomanjkljivosti; nasprotno, vsi zbori so se izredno potrudili in izvedli

svoj program kvalitetno dovolj visoko, dva zbora: Mešani zbor iz Tacna ter zbor »Rozka Usenik« iz Stanežič pa za svoj čas delovanja celo odlično. Nekoliko je za drugimi zbori zastajal le ženski zbor Tkanina iz Vižmarij, kar pa je spričo trimesečnega delovanja še opravičljivo.

Ob koncu so vsi zbori pod vodstvom Franca Gornika zapeli skupno dve množični pesmi — tudi dobro.

Ganljiv, presenetljiv in posrečen je bil nastop mladinskega zbora o. š. »Valentin Vodnik«, ki je pod vodstvom tov. Bronke Sax pozdravil iz ozadja avle zbrane odrasle pevce z dvema skladbama in podčrtal povezavo mladi-odrasli.

Pohvala pripada organizatorjem revije za brezhiben potek prireditve in še posebej za priznanja in darila zborom in zborovodjem za njihov trud. Zbori so prejeli novo pesmarico »Vstanite sužnji!« in sliko I. Cankarja s posvetilom.

Naj mi bo ob koncu, sedaj, ko je bil dosežen tako lep uspeh, vseeno dovoljeno izreči nekaj želja in nasvetov.

Vsak uspeh naj bi bil vedno vzpodbuda za nadaljnje delo, za nove izboljšave in še večje uspehe — tako glede kvalitete programa izbire pesmi, izvajanja in števila pevcev.

Uspavanje na doseženih uspehih bi pomenilo nazadovanje!

Svetujem zborom, ki so imeli na sporedu že tolikokrat prepete in preveč znane pesmi, da se za prihodnje leto pripravijo vsak vsaj z eno novejšo, manj znano ali pa sploh novo skladbo.

Glede skladateljskega stila priporočam zborovodjem, da se vsaj za pevsko revijo, ki je — hočeš, nočeš — primerjava ali neuradno tekmovanje, odločijo za eno, nekoliko zahtevnejšo skladbo, bodisi polifono ali sodobno in da vsaj za take prilike opuščajo že zdavnaj zastarele in na čisti harmonski osnovi komponirane pesmi.

Vabim vse zborovodje, da za vsako pesem izdelajo najskrbnejšo analizo in interpretacijo in da se ne zadovoljijo le s tem, da pesem pač »gre skupaj«. Tako ne bomo nikdar napredovali. Bodite precizni, zahtevni in nikdar sami s seboj zadovoljni!

In končno — povabite v svoje vrste še enega in zopet enega pevca ali pevko in o-krepite svoje vrste!

Želim si vas slišati spet ob letu, vendar z upoštevanjem gornjih nasvetov.

Radovan Gobec

IN SVOJO 60-LETNICO

Naš priljubljeni Stojanovič Predrag-BRKO si je zakuhal svojo šestdesetletnico 1916. leta v Arandjelovcu. Slovenci smo se spoznali z njim že v partizanih, kjer je bil intendant 23. udarne srbske brigade 14. divizije, ki se je priključila 4. korpusu za osvoboditev Trsta. S svojo Slovenko Mary se je kot upravnik Nabavno-prodajne zadruge v Šmartnem pod Šmarno goro poročil 1946. leta, da bi ji vnesel v gospodinjstvo in v kuho srbsko jed, da bi svojo kuhinjo »pojugslovenila«.

V idiličnih Vikrčah, kjer živi, ga ni problem najti. Res pa je, da ga po 30 letih bivanja v tem kraju naše občine še vedno poznajo v glavnem po vzdevku Brko.

Ljubezen do kuhanja ga spremlja že od mladih nog. Ni čudno, da je pri ženskah priljubljen, saj je s svojimi kuharskimi izkušnjami marsikateri pomagal iz zagate. Čeprav se na primer sarma razlikuje od sarme, je za to razliko potrebno samo malo in to »cako« je pogruntal tudi Brko. Danes ima 30 svojih receptov, ki smo jih že začeli in jih bomo še vnaprej objavljali v našem glasilu.

Za njegov življenjski jubilej smo ga žal dobili v bolniški postelji doma, po prestani hudi operaciji. Ne more prehoviti svoja občutja kot pacient na Golniku in na Torokalni kirurgiji kliničnega centra v Ljubljani, kjer se je počutil bolj kot hotelski gost, kot težak bolnik.

Ne bi bil odličen gostitelj, čeprav tako težko bolan, če se ne bi znašla na mizi sveža pljeskavica in odlična kava z domačo prepečenico. Pravi, da se mora dosti gibati. Seveda je meso za pljeskavico sam zmel in mu dal potrebne dodatke, saj trdi, da brez vseh gospodinjskih pripomočkov ne moreš biti dober kuhar. Ob koncu zaželimo našemu slavljenju še veliko odličnih receptov — za kuho in zdravje.

MLV

Vabimo na taborjenje v Rovinj, Ribno in Bohinj

Odred Rožnik tudi letos prireja letovanje otrok in mladine na tabornem prostoru Zveze tabornikov občine Ljubljana-Šiška v Rovinju. V štirih izmenah po 15 dni je še nekaj prostora. Prvo polovico meseca julija bodo taborili taborniki Rožnikove Rašiške čete, drugo polovico pa Runkove čete. Mesec avgust je rezerviran za starejše tabornike (nad 12 let), poseben prostor pa je rezerviran izven ograjenega taborišča za družine z otroki. Prav tako pa se lahko prijavijo tudi nečlani taborniške organizacije, ki uživajo enake pravice kot taborniki. Tabornina je 650 din za osebo. Taboreči bodo na enodnevni izletih obiskali Pulo, se popeljali na bližnje otoke, ves dan bodo preživeli na enem izmed otokov, ogledali si bodo rovinjske

muzeje, akvarij in druge zanimivosti. Poleg tega pa se bodo plavalni učitelji potrudili naučiti neplavalce vsaj osnovnih plavalnih spretnosti, plavalce pa izurili v boljše plavalce. Razumljivo pa je, da je taborniško življenje pestro in poteka organizirano skozi ves dan po vodih in da ne bo nobenemu udeležencu taborjenja dolgčas. Zaradi pomanjkanja taborne opreme je število taborečih omejeno. Prijave sprejema odred Rožnik vsak torek od 19.30 do 20.

V istem času bodo postavili šišenski taborniki šotore v Ribno in v Bohinj, kamor vabijo tudi ostale otroke in mladino. Informacije lahko prejmejo kandidati pri odredu Rožnik ali na Kebetovi 1 pri odredu Dobre volje. as